

NEW ZEALAND nyt

Nyhedsbrev nr. 1

10. februar 2009

Indhold:

Afrejse fra Danmark

Bangkok, Thailand

Onsdag 4. februar 2009. (redigeret af Bent)

Hej Venner og venners venner.

Spøjs indledning ikke, - men Merete og jeg er nu på vej sammen med Kjesten og Flemming til New Zealand. Vi har i mere end et år snakket sammen, drømt, fantaseret og planlagt vores store fælles oplevelse - turen til New Zealand 2009.

Vi sidder lige nu i Thai's Boing 747 TG-951 på vej til Bangkok. Solen er gået ned for længst, lokal tid (en små 1000 km østlig for Moskva) er omkring 22:00. Vi ankommer til Bangkok i morgen tidlig kl. 06:30.

Vi tog hjemmefra Viborg onsdag formiddag kl. 10:00, Berith, farfar og Irma kørte os til Karup lufthavn, vi kom i rigtig god tid, var vel de første, der checkede ind, så vi havde masser af tid til at nyde en kop kaffe/cacao, inden vi tog afsked. Det er lidt underligt at sidde i gråvej, en mellemting mellem regnvej og sne, og så forberede sig mentalt på at vågne op til 32 graders varme i Bangkok i morgen. Vi fløj med Cimber Air til

København, ganske præcist, og ankomst til København så tilpas, at vi ingen problemer havde med at nå flyet til Bangkok. Pudsigt nok, på vej ud til gaten, opdagede Flemming en gammel bekendt, Gitte, gift med tidligere kollega Erik. Gitte er leder for

indcheckningspersonalet, og var i fuld sving med at snakke telefon i.f.m de forventede fyringer grundet den dårlige SAS-økonomi. Hun havde dog tid til en kort snak til genopfriskning af det gamle bekendtskab.

Vi tog os tid til at slappe af og nyde lidt medbragte boller og bananer, inden vi gik til gaten C33. Jumbojetten stod klar udenfor, et gigantisk fly, med 4 motorer, to etager og cockpittet placeret øverst vel 8-9 meter over jorden. Det må være anderledes at lægge an til landing i den højde end i de svævefly, jeg flyver. Vi blev kaldt til ombordstigning i rækkefølge, således at vi generede hinanden mindst muligt. Et arrangement som blev klaret på under en halv time, trods vi formentlig er mellem 300 og 400 ombord.

Vi er blevet serviceret godt indtil nu, lyset er nu dæmpet i kabinen, der skal være mulighed for at "gå til ro", da vi om 6 timer lander til en hektisk ny dag i Asien metropolen Bangkok.

København, afgang mod Bangkok.

Torsdag 5. februar 2009. (redigeret af Bent)

Vel ankommet til Suvarnabhumi, Bangkoks internationale lufthavn, måtte vi stå i kø ved paskontrollen i næsten en time. En ventetid, der følte ganske lang, mest fordi vi var trætte, men også fordi køerne ikke var særlig lange, - men de er så omstændige med at checke papirer og tage billeder, så man tror det er løgn. Lige foran os stod der en dame, hvor papirerne netop ikke var i orden, så det tog uanet lang tid. Vi kom endelig igennem, og vores kufferter var klar på båndet, så vi stavrede gennem toldkontrollen og ud i forhallen. Rejsebureauet havde forklaret os, at vores "driver" til lufthavn-hoteltransporten ville stå og vente på os. Det gjorde han også, en guide plus en chauffør. Chaufføren holdt udenfor med bilen, så det var dejligt. Hoteltransportøren samarbejder meget tæt med hotellet, så vi blev kørt helt til døren på Royal River, og kunne blot gå ind. Vores kufferter var der straks hjælp til, og guiden gik med os ind til indcheckning på hotellet. Han sluttede

med at love os, at vi bliver afhentet igen på lørdag, når vores tur går videre til Sydney. Ovenpå den lange flyrejse var vi taknemmelige for, at vi kunne komme ind på vores værelser straks. Et par store lækre værelser med udsigt over Chao Phraya floden.

Nu var vi jo ikke kommet til Bangkok for at bo på hotel, så vi afsatte lige en halv time til at pakke lidt ud og tage et bad, så vi lidt opfriskede kunne bevæge os ud i byen. Trafikken i Bangkok er et kapitel for sig, kører og bilos overalt, mange havde masker for næse og mund. Men fra hotellet tog vi med flodbussen, som vel er det eneste transportmiddel i Bangkok, hvor man undgår kø og bilos. Men charme er der, og forurening går man bestemt ikke glip af, flodbusserne larmer og sviner, som bare pokker, og floden vil jeg nødig falde i, da den er meget uappetitlig at kigge på og lugter bestemt ligeså. En enkelt billet koster 13 bat, eller ca. 2 kroner.

Vores mål var Grand Palace, en kæmpe samling af templer og buddha figurer. Ved indgangen blev vi overrendt af lokale, som tilbød at guide os rundt derinde. Vi har gennemskuet dem nu, de prøver af al magt at få os til at betale for en rundvisning og en gang engelsk foredrag, vel og mærket ikke på den type engelsk, vi har lært. Så vi klarer os selv. Vi var vildt duperet af den mængde guld og glimmer, der var inde i Grand Palads, og enkelte steder tog helligheden totalt magten, vi måtte stille skoene udenfor, og de lange bukser findes frem trods mindst 32 grader i skyggen. Om Merete skulle gå i leggings under nederdelen eller nederdel og bare ben (man må ikke vise knæ), var kontrollørerne bestemt ikke enige om, men ind kom vi alle.

Efter Grand Palads var vi helt færdige, alle vores depoter var brugt op, og vi var både sultne, tørstige og overophedede. Det var meget svært at finde noget spiseligt udenfor Grand Palace, der var godt nok fyldt med boder og bitte små restaurationer, men aldeles svært at finde en restaurant med mulighed for at vaske hænder, inden maden. Det lykkedes efter en halv times tid, og heldigvis var der også dejligt køligt derinde, lige hvad vi trængte til.

Efter middagen, som var kylling (stærkt) og peberbøf (mildt), spadserede vi friske hen til Wat Pho, den liggende Buddha. Liggende Buddha er kæmpestor og forgyldt fra ende til anden. Der var en underlig klingende lyd derinde,

og vi fandt frem til lyden på bagsiden af buddhaen. I hele templets længde, vel 30-40 meter var der meget tæt opstillet små metal krukker, hvori de bedende kunne bringe deres offer til buddhaen. Vi så en dame som øjensynligt og under stor larm kastede en 1 lille mønt i hver krukke. Sikkert en tradition, at der skal puttes mønter i alle krukkerne, Flemming checkede dem, det var alt sammen 1 bat "ører" mønter.

Det blev simpelt hen for meget for os at se liggende buddha, Trangen til selv at komme på langs ovenpå den lange rejse, var for stor. Ved 16 tiden sejlede vi derfor tilbage til vores hotel og gik på værelserne for at hvile lidt. Vi aftalte at mødes kl. 18:30 til hotellets ankomstdrink på terrassen, hvorefter vi ville tage til byen for spisning. Vi ventede længe på vores flodbåd, de sejlede øjensynligt kun nordpå, vi fik at vide, at der først kom en båd mod syd kl. 20:00. Klokken blev over 20:00, intet skete, vores tålmodighed var brugt op. Vi gik ind på restauranten, som lå lige ved flodstationen. Den viste sig at være vældig hyggeligt, og straks vi begyndte at afgive bestilling, blev vi nærmest omsværmet af den smilende og særlig engelsktalende (det sidst nævnte ikke noget at råbe hurra for) tjenerstab. Personaleomkostninger betyder formentlig ikke alverden på budgettet her i Bangkok. Vi spiste dejlig mad, især Kjestens tofu-fyldte kokosnød var stærk, Vi fik heldigvis masser af øl til. Vi drøftede den til tider dejlige musik fra højttalerne, Kjesten spurgte ind til den, men blev tydeligt misforstået, jo - hun måtte gerne benytte karaoke anlægget, men takkede nej! Da vi forlod restauranten, som var indrettet i 2 etager, fik vi øje på et lille 3 mands orkester, de vinkede tydeligt til os, så måske var Kjestens spørgsmål til musikken bragt videre som et kompliment. Vi sluttede dagen af med en drink på hotellets terrasse.

Fredag 6. februar 2009. (Kjesten)

Hvor var det herligt med en hel nattesøvn efter nærmest at have hoppet en nat over. Det var ret varmt hele torsdagen (vi er sikre på det var et godt stykke over de 30), så selv om vi i dagens avis kunne vi læse os til, at det ville blive koldt og overskyet - med laveste temperatur på 24 grader C og højeste på 34 grader C!! - valgte vi dog at lade sweateren blive hjemme. Flodbussen førte os ind til stop 8, hvor der var overfart til templet Wat Arun - Bent kalder det nu "det stønnende tempel" - forklaring følger. Wat Arun, Morgenrødens tempel er dekoreret med porcelæn, som har været brugt som ballast på både fra Kina. Det er muligt at komme ret langt op af de 104 m, og det af ret så stejle trapper med trappetrin, hvor det ikke har været de lave thaier, der har sat normen. Der var meget sjov, pusten og stønnen fra alle de mange besøgende, både når det gik op og ned. Der var i

Øvrigt stor travlhed med at forberede én eller seance om eftermiddagen. Jeg har ikke tal på, hvor mange Flemming spurgte om en forklaring. De fleste ville ikke snakke engelsk, men lige før vi forlod området, fik han opklaret, at det drejede sig om en religiøs ceremoni, som skulle indvis af en prinsesse!

Vi havde besluttet at finde hen til Siam Square, hvor der er et par store varehuse. På vej hen til Sky Train blev vi "antastet" af en venlig ung kvinde, Pen, der fortalte, hun snakkede engelsk, da hun arbejder på et hotel. Hun foreslog os i stedet for de store fine varehuse at besøge et thai-varehuse, at vi skulle tage en tuk-tuk, og at den ville koste 30 Bath (ca. 6 kr.). Vi blev derefter hjulpet af en ung thai-mand til 2 x tuk-tuk à 30 Bath, og vi var ret imponerede over ikke at blive snydt. Vi blev alle 4 kørt til et lille fint Thai marked. Merete købte noget meget smukt silkestof, og Bent fik en flot silkeskjorte. Jeg fandt 2 meget smukke silkejakker - nok de dyreste i hele butikken, så der blev ingen indkøb for mig. Pyt. Vi havde flere oplevelser tilbage den dag at hygge os med.

Vi ville nu over mod Siam Square - og det er ret svært at gå på gaden uden at blive opfordret til at køre med en tuk-tuk. Da vi fik et tilbud om for 2 x 10 Bath at blive kørt til Siam eller MBK-Market, accepterede vi. MEN - der var en skjult dagsorden. Lige inden vi skulle til at køre, blev de to tuk-tuker kørt helt tæt sammen, og vi fik en beklagelig melding om, at hverken Siam eller MBK Market var åbne før om ca. 3 kvarter. MEN hvis vi ville køres hen til et andet Thai marked, ville vi få en god oplevelse, og de to chauffører ville få gratis benzin-kuponer. Efter nogen parlamentering kom vi fri af dem. Det tog såmænd ikke lang tid at gå derhen, og utroligt! Da vi kom til MBK markedet, havde de ikke hørt noget om, at de skulle have lukket! Markedet var i 6 etager med alt, hvad hjertet kan begære, men det står helt stille for mig, hvad indkøb angår, når udvalget er så overvældende. Vi endte på 5. sal i et kolossal mad-center med små butikker med mad af meget forskellig slags. Dejlig mad, stort udvalg og smukke og rene omgivelser. Tanja og Michael havde for 2½ år haft gode madoplevelser herfra, og vores forventninger blev klart indfrie

Nu måtte vi med Sky Train! Vi kørte med dette nymodens transportmiddel tilbage til floden, hvor vi lejede en langhalet flodbåd for kun os 4 for en times sejlads væk fra den store flod ind i den gamle del af Bangkok på den vestlige side af floden. Vi havde mulighed for at stå af ved en slangefarm, hvor båden ville vente. Men vi takkede nej. Selve turen i sig selv var en stor oplevelse. Tilbage på østbredden måtte vores fødder på arbejde igen.

Vi gik en ret lang tur til Det gyldne Bjerg med et lille tempel på toppen. Bjerget har dog vist været mere gyldent tidligere. Der var dog en flot udsigt, og vi hørte mange sjove fugle-lyde bl.a. en beo-stær. Turen derhen var interessant, og vi var helt klart væk fra det normale turist-strøg. Vi kom bl.a.

igennem et kvarter, hvor man kunne købe meget forskelligt tempel-udstyr. "Guld"-Buddhaer i alle afskygninger og størrelser var allerede pakket i plastik parat til forsendelse. - Ved en lille kanal stod 3 unge mennesker ude i det ikke særligt rene vand med store fade og "rystede sand". På bredden sad en fjerde med en lille skål og skvulpede rundt med lidt sort sand.

En meget snakkesalig mand fortalte os, at de søgte efter guld! Vi var ikke nemme at overbevise, så han viste os et lille stykke guld, som Merete mente var en lås til en ørestick. Om det var fup og fiduser, kunne vi dog ikke afgøre, men helt klart ville han gerne sælge os noget guld!

Vores fødder havde ikke udstået sit arbejde for den dag endnu. Fra Det gyldne Bjerg er der i lige luftlinie ikke så langt til Khao San Road, men vores fødder blev snydt. Det var dog ikke så tosset at gå omkring Khao San, som er den legendariske frizone for backpackere. Her var meget larmende for os gamle, men vi var glade for, vi var smuttet omkring. Nu kan vi da snakke med om Khao San!

Da kl. efterhånden var tæt på 19, ville vi tage tilbage til området omkring hotellet og finde mad her. Da vi kiggede på bykort, kom en venlig mand hen og hjalp os. Men han ville da LIGE fortælle os, at vi burde tage til Chinatown, hvor den sidste dag i det kinesiske nytår ville blive fejret med et imponerende fyrværkeri. Nu var det, at fødderne fik overtaget: de nedlagde arbejdet, hvis vi ikke direkte gik mod flodbussen. Vi ville ikke risikere at ødelægge det gode samarbejde med fusserne, og så endte vi såmænd med at spise mad det samme udmærkede sted som aftenen før. Og bestyreren blev så glad, da hun så os. Der var ellers fyldt godt op på den hyggelige restaurant ud til floden. Dagen sluttede med, at vi på Bents bærbare computer genoplevede dagen via 4 x digitale fotos!

Lørdag, d. 7. februar 2009. (Bent)

Vi startede dagen lidt tidligere end igår, nu var "begynder-rejsetrætheden" overstået og det var jo sidste dag i Bangkok. Vi spiste morgenmad i hotellets restaurant, et kæmpe opbud af forskellige lune retter, frugt, brød og kager. Efter morgenmaden gik vi på værelserne og ryddede op, forberedte pakning af taskerne, således at vi ikke skulle

bruge tid på det efter dagens udflugt. Vi forlod hotellet og gik ad broen over Chao Phraya floden til Wat Benchamobophit (Marmortemplet med den smilende buddha). Undervejs kom vi forbi en afdeling af byens universitet og regeringspladsen, formentlig pladsen hvor der var mange uroligheder for et par måneder siden. Inde i Wat Benchamobophit templets indergård står der 53 buddha statuer. Der var en del aktivitet derinde, en gruppe munke sang / messede for nogle få tilhørere, medens andre forberedte nogle små lækkerier. Fra templet satte vi kursen tilbage mod hotellet. Vi ville forbi et par markeder, blandt andet et blomstermarked. Det første marked vi kom til var vi hurtigt færdige med, det stank som bare pokker, vi fandt ikke ud af hvad det var som lugtede, formentlig nogle madvarer, ikke alt kan holde sig ved 35 grader. Det næste marked lugtede ikke bedre, og blomster var der ikke nogen af. Vi nåede til floden, desværre ikke der hvor det var muligt at komme med flodbussen, men en kold cola var det da muligt at købe, så det gjorde vi og sad derefter og nød udsigten over floden. Vi måtte gå en større omvej for at finde flodbussen, og heldigvis for det, vi fandt nemlig blomstermarkedet på vejen, og så var Merete og Kjesten glade. Ærgerligt at vi allerede er nær maksimum bagagevægt, og at vi i øvrigt ikke må importere noget af det til Danmark. Vi tog flodbussen tilbage mod hotellet og på tilbagevejen stoppede vi op for at få en bid frokost på en lille thailandsk frokostrestaurant. Her fik vi små lækre forårsruller, hertil fik drengene den lokale øl og pigerne cola.

Da vi kom tilbage til hotellet kunne Kjesten og Flemming ikke komme ind på deres værelse, nøglen kunne simpelthen ikke låse op. Så de måtte en tur omkring receptionen

og klare det problem. Der lå breve til os vedrørende vores transport til lufthavnen. Turistservicen som stod for den opgave, ville minde os om, at vi ville blive afhentet kl. 14:00. Vi fik os frisket lidt op og pakket de sidste ting, og gik derefter ned i receptionen. Meget punkligt stod guiden klar, og hotellets tjenerstab sprang til for at slæbe kufferter til bilen. Vi udtrykte stor tilfredshed overfor guiden med hensyn til den service omkring transport til og fra hotel vi var blevet stillet overfor. Det tog cirka 3 kvarter at køre til lufthavnen. Indcheckning og paskontrol gik for så vidt meget hurtigt, men dog lykkedes det ikke Flemming at finde penge i nok lufthavnen til en kop kaffe, så han måtte låne. For ikke at turbudgettet skulle blive unødigt overskredet havde han for en sikkerhedsskyld pakket de resterende thailandske penge i kufferten, som han sagde, - "nu var vi jo færdige med Thailand".

Flyafgangen blev desværre noget forsinket, kaptajnen meddelte at han af en eller anden grund havde valgt at vente på 5 passagerer der ikke var mødt op rettidigt. Nu sidder vi i flyet, mætte efter et frisk måltid mad, et par glas rødvin og en cognac. Der er buldermørkt udenfor, lidt turbulent så rødvinen havde svært ved at holde sig indenfor glassene, vi lander i Sydney til ny frisk morgenstund, og måske som vi lige har læst i avisen til en 40 graders dag.

Kærlig hilsen

Kjesten, Flemming, Merete og Bent